

|                                      |
|--------------------------------------|
| Rolnummers 767-768                   |
| Arrest nr. 48/95<br>van 15 juni 1995 |

## A R R E S T

---

*In zake* : de beroepen tot vernietiging van artikel 68 van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, ingesteld door R. Hendriks en M. Hendrickx.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters L. De Grève en M. Melchior, en de rechters P. Martens, G. De Baets, E. Cerexhe, H. Coremans en A. Arts, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter L. De Grève,

wijst na beraad het volgende arrest :

\*

\*      \*

## I. Onderwerp van de beroepen

Bij verzoekschriften die aan het Hof zijn toegezonden bij op 26 en 27 september 1994 ter post aangetekende brieven en ter griffie zijn ingekomen op 27 en 28 september 1994, hebben Roger Hendriks, wonende te 1930 Zaventem, Kouterlaan 67, en Marcel Hendrickx, wonende te 3800 Sint-Truiden, Leopold-II-sstraat 43, beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 68 van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 31 maart 1994, tweede uitgave.

Roger Hendriks had tevens een vordering tot schorsing van dat artikel ingesteld. Bij arrest nr. 85/94 van 1 december 1994 (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 28 januari 1995) heeft het Hof die vordering tot schorsing verworpen.

Die zaken zijn ingeschreven op de rol respectievelijk onder de nummers 767 en 768.

## II. De rechtspleging

Bij beschikkingen van 27 en 28 september 1994 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetels aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om in de respectieve zaken artikel 71 of 72 van de organieke wet toe te passen.

Bij beschikking van 12 oktober 1994 heeft het Hof de zaken samengevoegd.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 20 oktober 1994.

Van de beroepen is kennisgegeven overeenkomstig artikel 76 van de organieke wet bij op 20 oktober 1994 ter post aangetekende brieven; bij dezelfde brieven is kennisgegeven van de beschikking tot samenvoeging.

De Ministerraad, Wetstraat 16, 1000 Brussel, heeft bij op 5 december 1994 ter post aangetekende brieven een memorie ingediend in ieder van beide zaken.

Van die memories is kennisgegeven overeenkomstig artikel 89 van de organieke wet bij op 16 december 1994 ter post aangetekende brieven.

Memories van antwoord zijn ingediend door :

- R. Hendriks, bij op 11 januari 1995 ter post aangetekende brief;
- M. Hendrickx, bij op 12 januari 1995 ter post aangetekende brief.

Bij beschikking van 28 februari 1995 heeft de voorzitter in functie vastgesteld dat rechter E. Cerexhe wettig

verhinderd was en als lid van de zetel werd vervangen door rechter R. Henneuse, enkel en alleen om het Hof ertoe in staat te stellen te beslissen over de in artikel 109 van de organieke wet bepaalde termijnverlenging.

Bij beschikking van dezelfde dag heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot 26 september 1995.

Bij beschikking van 25 april 1995 heeft de voorzitter in functie vastgesteld dat rechter E. Cerexhe wettig verhinderd was en als lid van de zetel werd vervangen door rechter R. Henneuse, enkel en alleen om het Hof ertoe in staat te stellen te beslissen over de ingereedheidbrenging.

Bij beschikking van dezelfde dag heeft het Hof de zaken in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 23 mei 1995.

Van die laatste beschikking is kennisgegeven aan de partijen en aan de advocaat van de Ministerraad bij op 26 april 1995 ter post aangetekende brieven.

Op de openbare terechtzitting van 23 mei 1995 :

- zijn verschenen :

. R. Hendriks en M. Hendrickx, in eigen persoon;

. Mr. K. Ronse, advocaat bij de balie te Brussel, *loco* Mr. Ph. Gérard, advocaat bij het Hof van Cassatie, voor de Minis terraad;

- hebben de rechters-verslaggevers G. De Baets en P. Martens verslag uitgebracht;

- zijn de partijen gehoord;

- zijn de zaken in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

### III. *De bestreden bepaling*

Artikel 68, dat de laatste bepaling uitmaakt van hoofdstuk III (« Algemene maatregelen ») van titel VIII (« Pensioenen ») van de wet van 30 maart 1994, bepaalt :

« De wettelijke ouderdoms-, rust-, anciënniteits- en overlevingspensioenen of elk ander als zodanig geldend voordeel, evenals elk voordeel bedoeld als aanvulling van een pensioen, zelfs als dit laatste niet is verworven, en toegekend hetzij met toepassing van wettelijke, reglementaire of statutaire bepalingen, hetzij met toepassing van bepalingen voortvloeiend uit een arbeidsovereenkomst, een ondernemingsreglement, een collectieve ondernemings- of sectoriële overeenkomst, zijn onderworpen aan een afhouding die varieert naargelang het totaal maandelijks brutobedrag van de hierboven gedefinieerde diverse pensioenen en andere voordelen en naargelang de begunstigde van deze pensioenen of andere voordelen alleenstaand is of gezinslast heeft.

De in het eerste lid bepaalde afhouding, die vanaf 1 januari 1995 zal worden verricht op de pensioenen en andere voordelen die vanaf diezelfde datum betaald worden, wordt berekend volgens de hieronderstaande tabel :

| Alleenstaande begunstigde                                       |                      | Begunstigde met gezinslast                                      |                      |
|-----------------------------------------------------------------|----------------------|-----------------------------------------------------------------|----------------------|
| P = Totaal maandelijks bruto-bedrag van de pensioenen en andere | Bedrag van de afhou- | P = Totaal maandelijks bruto-bedrag van de pensioenen en andere | Bedrag van de afhou- |

| voordelen begrepen tussen : | ding                              | voordelen begrepen tussen : | ding                              |
|-----------------------------|-----------------------------------|-----------------------------|-----------------------------------|
| van 1 tot 40.000            | 0                                 | van 1 tot 50.000            | 0                                 |
| van 40.001 tot 40.403       | $(P - 40.000) \times 50 \%$       | van 50.001 tot 50.504       | $(P - 50.000) \times 50\%$        |
| van 40.404 tot 50.000       | $P \times 0,005$                  | van 50.505 tot 60.000       | $P \times 0,0005$                 |
| van 50.001 tot 50.510       | $250 + (P - 50.000) \times 50\%$  | van 60.001 tot 60.610       | $300 + (P - 60.000) \times 50\%$  |
| van 50.511 tot 60.000       | $P \times 0,01$                   | van 60.611 tot 70.000       | $P \times 0,01$                   |
| van 60.001 tot 60.618       | $600 + (P - 60.000) \times 50\%$  | van 70.001 tot 70.720       | $700 + (P - 70.000) \times 50\%$  |
| van 60.619 tot 70.000       | $P \times 0,015$                  | van 70.721 tot 80.000       | $P \times 0,015$                  |
| van 70.001 tot 70.728       | $1050 + (P - 70.000) \times 50\%$ | van 80.001 tot 80.832       | $1200 + (P - 80.000) \times 50\%$ |
| hoger dan 70.728            | $P \times 0,02$                   | hoger dan 80.832            | $P \times 0,02$                   |

De bedragen in de tabel zijn gekoppeld aan het spilindexcijfer 114,89 en worden aangepast op dezelfde manier als de pensioenen naargelang de indexering van deze laatste uitgevoerd wordt overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, of van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld. Als voor eenzelfde begunstigde sommige van zijn pensioenen worden geïndexeerd volgens de bepalingen van voormelde wet van 2 augustus 1971, terwijl zijn andere pensioenen worden geïndexeerd volgens de bepalingen van voormelde wet van 1 maart 1977, mag de indexering van de bedragen in de tabel er niet toe leiden dat de schijf waarin het totale bedrag van de pensioenen ondergebracht moet worden, gewijzigd wordt.

De afhouding wordt op iedere betaling van de in het eerste lid omschreven pensioenen of andere voordelen uitgevoerd door de schuldenaar die er burgerlijk aansprakelijk voor is.

Artikel 52, 7°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 is van toepassing op de krachtens dit artikel verrichte inhouding.

De Koning bepaalt wat verstaan moet worden onder alleenstaande begunstigde en onder begunstigde met gezinslast in de zin van dit artikel.

De Koning bepaalt eveneens de nadere regelen volgens welke de afhouding op het vermelde pensioen of voordeel wordt verricht. »

De vier laatste leden werden intussen vervangen door de bepalingen van artikel 53 van de wet van 21 december 1994 (*Belgisch Staatsblad*, 23 december 1994, p. 31.906), dat krachtens artikel 55 in werking treedt op 1 januari 1995 en luidt als volgt :

« In artikel 68 van dezelfde wet worden het vierde, vijfde, zesde en zevende lid vervangen als volgt :

' Artikel 52, 7°, van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992 is van toepassing op de krachtens dit artikel verrichte afhouding.

De Koning bepaalt :

1° wat verstaan moet worden onder alleenstaande begunstigde en onder begunstigde met gezinslast in de zin van dit artikel;

2° welke instellingen met de afhouding worden belast en in welke gevallen de afhouding aan het Fonds voor het evenwicht van de pensioenstelsels wordt gestort;

3° de wijze waarop de door de instelling te innen afhouding wordt vastgesteld en de berekeningselementen waarmee hierbij rekening moet worden gehouden;

4° de pensioenen waarop de afhouding daadwerkelijk wordt verricht en de volgorde waarin deze afhouding tot

beloop van het geheel of een gedeelte op deze pensioenen moet worden toegepast. »

#### IV. In rechte

- A -

##### *Verzoekschrift in de zaak met rolnummer 767*

A.1.1. De verzoeker in de zaak met rolnummer 767 is sedert 1 maart 1990 gepensioneerd, na gedurende 32 jaar tewerkgesteld te zijn geweest als lid van het vliegend personeel van de burgerluchtvaart (cabinepersoneel), geniet een pensioen waarvan het brutobedrag hoger is dan 50.000 frank per maand en is bijgevolg onderworpen aan de in de bestreden bepaling gevestigde afhouding. Hij doet dienvolgens blijken van het rechtens vereiste belang.

De verzoeker schetst het pensioenstelsel waarvan hij begunstigde is. Met toepassing van artikel 3, 6°, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 heeft een koninklijk besluit van 3 november 1969 de bijzondere regelen vastgesteld betreffende het ingaan van het pensioenrecht en de bijzondere toepassingsmodaliteiten van het pensioen van de leden van het vliegend personeel van de burgerluchtvaart. Daarbij werd ervan uitgegaan dat de loopbaan van die categorie van personen niet kan worden gelijkgesteld met de uitoefening van een gewoon beroep en dat voor hen een vroegtijdige pensionering nodig is. Daartoe was onder meer bepaald dat de bijdragen merklijk hoger waren dan die van de gewone werknemer, doch zij maakten het mogelijk hogere pensioenen toe te kennen.

A.1.2. Het middel van de verzoekende partij is afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet doordat de wetgever geen rekening heeft gehouden met de speciale toepassingsmodaliteiten die zijn vastgelegd in het koninklijk besluit van 3 november 1969 houdende vaststelling voor het vliegend personeel van de burgerlijke luchtvaart, van de bijzondere regelen betreffende het ingaan van het pensioenrecht en van de bijzondere toepassingsmodaliteiten van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, zonder dat hiervoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat of een redelijk verband van evenredigheid aanwezig is tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

Nochtans is het onbetwistbaar dat de wetgever voor het vliegend personeel van de burgerluchtvaart een hoger pensioen heeft willen toekennen dan datgene waarin in het koninklijk besluit nr. 50 voorziet, gelet op de vroegere normale pensioenleeftijd.

Door geen onderscheid te maken, wat de plafonds van de afhouding betreft, tussen het algemene stelsel van het koninklijk besluit nr. 50 en het bijzondere stelsel van het koninklijk besluit van 3 november 1969, is er geen objectieve en redelijke verantwoording voorhanden, noch bestaat een redelijk verband van evenredigheid tussen de aangewende middelen en het beoogde doel, zodat de bestreden bepaling de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt.

Het Hof wordt verzocht de bestreden bepaling te vernietigen in zoverre de bedragen van de bestreden tabel geen rekening houden met de coëfficiënt 1,5 die voor het cabinepersoneel van de burgerluchtvaart geldt.

##### *Memorie van de Ministerraad in de zaak met rolnummer 767*

A.2. Het door de verzoekende partij opgeworpen middel kan niet worden aanvaard.

Allereerst omdat het gelijkheidsbeginsel en het discriminatieverbod niet vereisen dat een bepaling tot doel zou hebben vorige situaties ongewijzigd te handhaven; hiervoor wordt verwezen naar 's Hofs rechtspraak in de arresten nrs. 3/90 en 8/91. Het feit dat het voordeel dat door vroegere wetgeving aan de verzoekende partij werd toegekend, niet in dezelfde mate wordt overgenomen in de bestreden bepaling, is *in se* niet discriminerend. De

verzoekende partij toont niet aan waarin de discriminatie anders zou bestaan.

Vervolgens omdat het middel feitelijke grondslag mist. Er bestaat immers een objectieve en redelijke verantwoording voor het onderscheid, namelijk het tot stand brengen van een grotere solidariteit tussen de gepensioneerden, met name tussen de hoogste en de laagste pensioenen; ter zake wordt verwezen naar de parlementaire voorbereiding. Die vorm van solidariteit is gebaseerd op redelijke motieven en toont aan dat er een redelijk verband bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

*Memorie van antwoord van de verzoekende partij in de zaak met rolnummer 767*

A.3. De bestreden maatregel is in strijd met het beginsel « gelijk loon voor gelijk werk ». Het pensioenstelsel van het vliegend personeel van de burgerluchtvaart is verschillend van dat van de andere werknemers en nog meer verschillend van dat van ambtenaren en zelfstandigen. Overigens wordt niet aangetoond waarin het voordeel voor het vliegend personeel - indien daar al sprake van is - zou bestaan.

Overeenkomstig een vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is er sprake van discriminatie in materiële zin wanneer ongelijke situaties op gelijke wijze worden behandeld, wat ten deze het geval is.

Er is bovendien geen objectieve verantwoording noch een redelijk verband van evenredigheid tussen de aangewende middelen en het beoogde doel. Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat het de bedoeling van de wetgever is een grotere solidariteit tot stand te brengen tussen de hoogste en de laagste pensioenen. Die grotere solidariteit wordt door de bestreden bepaling slechts in geringe mate gerealiseerd, zodat zij niet gebaseerd is op redelijke motieven.

*Verzoekschrift in de zaak met rolnummer 768*

A.4.1. De verzoekende partij in de zaak met rolnummer 768 is gepensioneerd ten laste van de Schatkist en voert de schending aan van artikel 10 van de Grondwet. Het middel valt uiteen in drie onderdelen.

A.4.2. In het eerste onderdeel wordt de schending van het gelijkheidsbeginsel aangevoerd doordat de maandelijkse inhouding op het rustpensioen hoger ligt dan de inhouding die op het loon van de actieven wordt verricht met toepassing van artikel 109, § 1, van de wet van 30 maart 1994, terwijl het rustpensioen in de openbare sector in werkelijkheid een uitgesteld loon is, wat wordt aangetoond aan de hand van talrijke feitelijke en juridische elementen, onder andere de maatregelen om pensioenen en lonen in de openbare diensten op eenzelfde peil te houden, sociale inhoudingen op pensioenen en de automatische perекwatie van de pensioenen.

A.4.3. In het tweede onderdeel wordt een schending van het gelijkheidsbeginsel aangevoerd doordat de bijzondere bijdrage voor de loon- en weddetrekkenden is vastgesteld in verhouding tot hun gezinsinkomen en de uiteindelijke afrekening gebeurt door de fiscale administratie op basis van de belastingaangifte van de betrokkenen, terwijl dit niet het geval is voor de gepensioneerden.

A.4.4. In het derde onderdeel wordt een schending van het gelijkheidsbeginsel aangevoerd doordat de afhouding voor de zelfstandigen beduidend lager is dan die voor de gepensioneerden, bij wie bovendien andere inkomsten worden meegeteld. De afhouding bedraagt maximaal 9.000 frank, zodat die categorie van personen ten hoogste één tiende van de inspanning van de werknemers zal dragen.

*Memorie van antwoord van de Ministerraad in de zaak met rolnummer 768*

A.5.1. De Ministerraad betwist, ten aanzien van het eerste middel, geenszins dat het rustpensioen een uitgesteld loon is, doch is van oordeel dat niettemin de gepensioneerden zich niet in dezelfde situatie bevinden als de weddetrekkenden. Die ongelijkheid blijkt onder meer uit het feit dat de gepensioneerden uit de openbare sector inzake fiscaliteit onder het algemene stelsel van de gepensioneerden vallen en uit het feit dat bepaalde inhoudingen alleen op het loon van de weddetrekkenden worden verricht.

Het doel van de bestreden bepaling bestaat in het tot stand brengen van een grotere solidariteit tussen de gepensioneerden. Het is dan ook logisch dat de solidariteitsbijdrage anders is voor gepensioneerden dan voor weddetrekkenden, die ook aan andere maatregelen, zoals de loonmatiging, onderworpen zijn.

A.5.2. Ten aanzien van het tweede onderdeel, dat te weinig precies is ontwikkeld om er de volle draagwijdte van in te schatten, geldt in hoge mate wat *sub* A.5.1 is opgeworpen.

In zoverre de discriminatie erin zou bestaan dat voor de ene categorie de belastingaangifte als basis geldt en voor de andere categorie dat niet het geval is, is dit een loutere procedurekwestie die op zich geen schending van het gelijkheidsbeginsel kan meebrengen.

A.5.3. Ook in het derde onderdeel is het middel niet gegrond, omdat de zelfstandigen en de gepensioneerden twee verschillende categorieën zijn die verschillend kunnen worden behandeld. Het onderscheid tussen gepensioneerden en zelfstandigen is niet ter zake dienend, omdat het in de wet gehanteerde criterium het bedrag van de inkomsten uit pensioen is, en niet de oorspronkelijke hoedanigheid van de gepensioneerde.

*Memorie van antwoord van de verzoekende partij in de zaak met rolnummer 768*

A.6.1. Het rustpensioen in de openbare sector is een uitgesteld loon en dient dan ook zoals de wedden van de actieven behandeld te worden.

A.6.2. Ten aanzien van het tweede en het derde onderdeel verduidelijkt de verzoekende partij dat de schending van het gelijkheidsbeginsel voortvloeit uit een « gebrek aan voorzienbaarheid en toegankelijkheid ».

- B -

B.1.1. De grondwettelijke regels van de gelijkheid en de niet-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Dezelfde regels verzetten er zich overigens tegen dat categorieën van personen, die zich ten aanzien van de aangevochten maatregel in wezenlijk verschillende situaties bevinden, op identieke wijze worden behandeld, zonder dat daarvoor een redelijke verantwoording bestaat.

Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betwiste maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

B.1.2. In de zaak met rolnummer 767 voert de verzoekende partij de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet aan doordat beweerde ongelijke toestanden - die van de gepensioneerden van het vliegend personeel van de burgerluchtvaart, enerzijds, en die van de overige gepensioneerde werknemers, anderzijds - op gelijke wijze worden behandeld doordat de pensioenen van beide categorieën eenzelfde progressieve afhouding ondergaan, zonder dat hiervoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat of een redelijk verband van evenredigheid aanwezig is tussen het aangewende middel en het beoogde doel.

B.1.3. Door de bestreden bepaling werd met ingang van 1 januari 1995 een progressieve afhouding op de totaliteit van de pensioeninkomens ingevoerd. De toegepaste afhouding verschilt naargelang van de gezinstoestand van de gerechtigde en van het totaal bedrag van zijn pensioenen (*Gedr. St.*, Senaat, 1993-1994, nr. 980-1, p. 42). Volgens de Minister van Pensioenen strekt de bestreden bepaling ertoe een solidariteitsmechanisme in te voeren dat hij als volgt rechtvaardigt :

« Heel wat onderzoek wijst immers op een zeer ongelijke inkomensverdeling tussen de gepensioneerden onderling. Het gevaar dat deze ongelijkheden naar de toekomst toe nog verder zullen toenemen, heeft ons geïnspireerd tot het opstarten van een koopkrachtherverdelend systeem tussen de gepensioneerden zelf (de zgn. solidariteit tussen de generaties). De praktische uitwerking werd zodanig opgevat dat het nagenoeg uitsluitend de gepensioneerden zijn met een voordelig pensioenstelsel (hetzij openbare dienst, hetzij extra legale voorzieningen) die door deze solidariteitsinhouding worden getroffen. Merk ook op dat deze solidariteitsinhouding metertijd de ruimte moet creëren voor selectieve welvaartsaanpassingen van de kleinste en oudste pensioenen van de

werknemersregeling. In de mate dat de structurele ingrepen in de pensioenberekingswijze een budgettair rendement zullen opleveren dat de opbrengst van de solidariteitsinhouding overtreft, kan deze laatste worden aangewend voor zogenaamde welvaartsaanpassingen zonder de pensioenuitgaven extra te belasten. » (*Gedr. St.*, Senaat, 1993-1994, nr. 980-2, pp. 152-153).

B.1.4. De vaststelling dat de leden van het vliegend personeel van de burgerluchtvaart krachtens het koninklijk besluit van 3 november 1969 onderworpen zijn aan bijzondere regelen betreffende het ingaan van het pensioenrecht en dat voor hun pensioen bijzondere toepassingsmodaliteiten gelden, moest de wetgever niet ervan weerhouden op hun pensioen - dat hoger is dan het pensioen van andere gepensioneerden die voorheen gelijke beroepsinkomsten genoten - een progressieve inhouding in te voeren volgens dezelfde modaliteiten als die welke gelden voor de begunstigden van een ander pensioen.

Gelet op de gewettigde doelstelling omschreven *sub* B.1.3, bevinden de gepensioneerde leden van het vliegend personeel van de burgerluchtvaart, enerzijds, en de overige begunstigden van een pensioen, anderzijds, zich ten aanzien van de aangevochten maatregel niet in wezenlijk verschillende situaties. De wetgever vermocht derhalve te beslissen dat de afhouding diende te worden ingevoerd voor alle pensioenen boven een zeker bedrag, ongeacht hun oorsprong en hun berekeningswijze.

Het middel is niet gegrond.

B.2.1. In de zaak met rolnummer 768 voert de verzoekende partij, die een rustpensioen van de openbare sector geniet, in het eerste onderdeel van het middel de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet aan doordat de inhouding op het rustpensioen hoger ligt dan een soortgelijke, op solidariteit gebaseerde inhouding op het loon van de actieven in de openbare sector, terwijl het rustpensioen in die sector in werkelijkheid een uitgestelde wedde is.

B.2.2. Ofschoon het rustpensioen van de personeelsleden van de openbare diensten wordt beschouwd als een uitgestelde wedde, zoals wordt erkend door de Ministerraad, betreft het een vervangingsinkomen dat als een rustpensioen wordt behandeld.

Ten aanzien van de bestreden maatregel, die tot doel heeft een grotere solidariteit onder de gepensioneerden tot stand te brengen, kunnen de gepensioneerden uit de openbare sector dus op een andere wijze worden behandeld dan de actieven uit die sector.

Het eerste onderdeel van het middel is niet gegrond.

B.3.1. In het tweede onderdeel van het middel voert de verzoekende partij de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet aan doordat voor de loon- en weddetrekkenden de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid is vastgesteld in verhouding tot het gezinsinkomen en de afrekening gebeurt door de fiscale administratie op basis van de belastingaangifte van de betrokkenen, terwijl dit niet het geval is voor de gepensioneerden.

B.3.2. De « bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid », ingevoerd door titel XI van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, is bestemd voor de financiering van de sociale zekerheid en is verschuldigd door loon- en weddetrekkenden en ambtenaren (*Gedr. St.*, Senaat, 1993-1994, nr. 980-1, p. 16). Zij beantwoordt niet aan de doelstelling die door de bestreden maatregel wordt nagestreefd, namelijk het tot stand brengen van een solidariteit onder de begunstigen van een pensioen : « de solidariteit tussen gepensioneerden wordt ingevoerd als tegengewicht voor de solidariteit tussen de beroepsbevolking en de gepensioneerden » (*Gedr. St.*, Senaat, 1993-1994, nr. 980-2, p. 159). Nu zij verschillende doelstellingen beogen, zijn de twee maatregelen van toepassing op categorieën van personen die zich niet in vergelijkbare situaties bevinden.

Het tweede onderdeel van het middel is niet gegrond.

B.4. In het derde onderdeel van het middel voert de verzoekende partij de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet aan doordat de actieve zelfstandigen en de gepensioneerden verschillend worden behandeld, derwijze dat de afhouding voor de zelfstandigen beduidend lager zou zijn dan die voor de gepensioneerden.

Het betreft ten deze twee verschillende categorieën van personen die ten aanzien van de bestreden maatregel niet vergelijkbaar zijn, om dezelfde redenen als uiteengezet onder B.3.2.

Het derde onderdeel van het middel is niet gegrond.

Om die redenen,

het Hof

verwerpt de beroepen.

Aldus uitgesproken in het Nederlands, het Frans en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 15 juni 1995.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

L. De Grève